

Andakter

För en vecka, sjätte veckan.
från initiativet ”Dagligt Bröd” :- dagligtbrod.com

Måndagens morgon.

Psalm 73 - ”Vi till ditt altarbord bär fram”

Bön

”Ack, Herre Jesus, hör min röst, gör dig ett tempel i mitt bröst. Uti mitt hjärta bliv och bo, så har jag tröst och evig ro. *Amen.*”

Bibelläsning – Hebréerbrevet 7:24–27

”Men eftersom han är till i evighet behåller han för alltid sitt prästämbete. Så kan han också nu och för all framtid rädda dem som nalkas Gud genom honom, eftersom han alltid lever och kan vädja för dem. En sådan överstepräst var det vi behövde: en som är helig, oskyldig, obefläckad, skild från syndare, upphöjd över himlarna. Han måste inte som de andra översteprästerna dagligen offra först för sina egna synder och sedan för folkets. Det gjorde han en gång för alla när han offrade sig själv.”

Betraktelse

Ska vi kunna förstå Hebreerbrevets bild av Jesus som den definitiva översteprästen, som bär fram offret som sonar all världens synd, behöver vi veta mer om översteprästens avgörande roll i den stora Försoningsdagen (Yom Kippur). Detta skildras detaljerat i 3 Mos 16. Översteprästen (”Aron”) måste först rena (1) sig och sin familj, därefter (2) det heligaste och (3) hela templet, sist (4) offeraltaret framför templet. När templet skall renas går han in i det allra heligaste med två händer fulla av rökelse som läggs på glöden framför arken. Arken(s lock) är platsen för Guds närvaro, Guds ”tron” på jorden, (2 Mos 25:22; Hes 9:5 ”försoningsstället” eller ”nådstolen”). Den platsen måste döljas för

mänskliga ögon av rökelsemolnet, ”annars kommer han att dö” (v. 13). Därefter kan Aron stänka blodet av tjuren och den första syndabocken på ”Guds tron”. ”Så bringar han försoning och renar helgedomen från israeliternas orenhet och brott från alla deras synder” (16).

Efter att ha renat altaret framför templet på samma sätt, är Aron färdig för huvuduppgiften: försona Israels folk. Han ska ”lägga båda händerna på den levande [andra synda]bockens huvud och över den bekända israeliternas alla skulder och brott, alla deras synder, och därmed lägga dem på bockens huvud. Sedan skall bocken föras ut i öknen av en man som står beredd. Bocken skall bära alla deras synder med sig ut i ödemarken ”utanför lägret” och släppas loss därute i öknen” [för att dö där], v. 21 f. --- ”Detta skall vara en oföränderlig stadga för er: en gång om året skall israeliterna få försoning för alla sina synder”, v. 34.

Denna försoning upprepas en gång per år, och är för varje israelit en dag för späkning, total fasta, syndabekännelse och försoning med Gud (och människor). Jesus går in i rollen som bringare av försoning, men den stora skillnaden är att inga djuroffer sker, och att syndabocken blir han själv. Han är både Överstepräst och offer. Han tar på sig alla andra människors synd och skuld och dödsstraffet för dem, när han dör på korset. Och då är all försoning gjord. Den behöver aldrig upprepas, den räcker för alla, i evighet.

När våra liv i dopet förenas med Kristi liv, död, och Eviga Liv, då gör vi det vi uppmanas till i Heb. 13:13 ”Låt oss då gå ut till honom utanför lägret och dela hans smälek.” Det är Livgivande.

Förbön

Himmelse far, du som är vårt ursprung och vårt mål, du som oändlig i din kärlek och barmhärtighet, tack att du sände din son att gå korsets väg för vår skull. Tack att du vill och verkar försoning med dig, i människor och i hela den värld som du skapat och älskar. Vi ber dig: Hjälp oss att idag förstå något ytterligare av vad du har gjort och gör för oss, och därmed något mer av din kärlek till oss.

I början av denna dag och denna vecka ber vi åter om din närvaro och ditt förbarmande i och över det som nu sker: i världen, i Sverige, i vår närhet och inom oss. Tack att du ser och redan är i det som sker, tack att du inte är långt borta från någon enda av oss. Vi ber om synliga ingripanden från dig, för världens skull och för ditt rikes och din barmhärtighets skull. I Jesu namn. *Amen.*

Herrens Bön

Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden, såsom i himlen. Ge oss idag det bröd vi behöver, och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss ifrån det onda. Ditt är riket, din är makten och äran, i evighet, *Amen.*

Välsignelse

Nåd och frid från honom som är och som var och som kommer. (Upp 1:4)

Bengt Holmberg

Måndagens kväll.

Psalm - 577 ”O min Jesus, dit du gått”

Bön

Ack, Herre Jesus, hör min röst, gör dig ett tempel i mitt bröst. Uti mitt hjärta bli och bo, så har jag tröst och evig ro. *Amen.*

Bibelläsning - Hesekiel 36:24–28

”Jag skall hämta er hos de främmande folken, samla in er från alla länder och föra er till ert eget land. Sedan skall jag bestänka er med rent vatten och göra er rena. Ni har orenat er med alla era avgudabilder, men jag skall göra er rena. Jag skall ge er ett nytt hjärta och fylla er med en ny ande. Jag skall ta bort stenhjärtat ur kroppen på er och ge er ett hjärta av kött. Med min ande skall jag fylla er. Jag skall se till att ni följer mina bud

och håller er till mina stadgar och lever efter dem. Ni skall få bo i det land jag gav era fäder. Så skall ni vara mitt folk, och jag skall vara er Gud.”

Betraktelse

”Skrift skall med Skrift tolkas” är en klassisk regel för bibeltolkning. Den hjälper oss att förstå ett enskilt bibelord som del av en stor, fulltonig helhet. Risken är annars att man läser Guds ord som den ensidige musikalskaren som lyssnar på en stor symfoni genom att enbart följa piccolaflöjtens pipiga stämma i 72 minuter. Men Guds uppenbarelse i mänskliga ord, genom mänskliga förmedlare – det vi kallar Bibeln eller den heliga Skrift – har vuxit fram genom sekler; det är därför den är så rik och komplex och måste förstås både i sin helhet och i enstaka satser.

I morse läste vi om den årliga Försoningsdagen, som gav folket Israel förlåtelse för hela det senaste året. Nu hör vi prästen och profeten Hesekiel (från början av 600-talet före Kristus) tala om hur människor alls ska bli mottagliga för Gud och hans gåvor. Problemet ligger nämligen, menar Hesekiel, i att människans innersta, som bibeln kallar ”hjärtat”, är lika mottagligt för det Gud ger som en sten. Vad hjälper Guds förlåtelse om ingen, trots sin närvaro i de yttre botceremonierna, egentligen vill ha den? Man får bara det man av hjärtat ber om.

Lösningen måste, säger profeten, ligga i att Gud gör en mirakulös hjärttransplantation, där han genom att placera sin helige Ande i en människa ersätter hennes stenhjärta med ett levande hjärta som kan känna genuin ånger, tillit, befrielse och lydnad för Gud. Så även vi, som fått allt som behövs för vår försoning med Gud genom Jesu offer av sitt eget liv, behöver öppna hjärtat för Guds Ande för att denna gåva ska bli levande och verksam i våra egna liv.

Förbön

Käre himmelske Fader, tack att du vill ge oss ett nytt hjärta som slår i takt med ditt eget. Hjälp mig att bevara mitt hjärta öppet och mottagligt för dig. Gör mitt hjärta mjukt och mottagligt för din närvaro och för världens nöd. Bevara mig från att hårdhet och förhärdelse. Käre Herre, bo i mitt hjärta med din helige Ande, idag och alla dagar.

Även denna kväll ber vi dig om ditt förbarmande och ingripande i den här världen. Kom med din vishet till de styrande, kom med din frid till de oroliga och rädda, visa för de bortsprungna vägen som leder till dig. Hjälプ också oss att genom våra ord och våra liv vara vägmärken som pekar mot dig och mot den tröst som finns hos dig, för alla vi möter. Genom Jesus Kristus, vår Herre, *Amen*.

Herrens Bön

Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden, såsom i himlen. Ge oss idag det bröd vi behöver, och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss ifrån det onda. Ditt är riket, din är makten och äran, i evighet, *Amen*.

Välsignelse

Väx till i nåd och i kunskap om vår herre och frälsare Jesus Kristus. (2 Pet 3:18)

Bengt Holmberg

Tisdagens morgon.

Psalm 10 - ”Lov, ära och pris”

Bön

Himmelske Fader, också den här dagen behöver jag och vill jag höra dig tala. Därför ber jag dig nu: Gör mig stilla så att jag i tystanden kan höra din röst och de ord du har tänkt för mig. I Jesu namn. *Amen*.

Bibelläsning – Psaltaren 100

En tacksägelsepsalm. Hylla Herren, hela världen, tjäna Herren med glädje, träd fram inför honom med jubelrop! Besinna att Herren är Gud, han har gjort oss och vi är hans, hans folk, fåren i hans hjord. Gå in genom hans portar med tacksägelse, kom till hans förgårdar med lovsång. Tacka honom, prisa hans namn, ty Herren är god, evigt varar hans nåd, från släkte till släkte hans trofasthet.

Betraktelse

”Ny dag – nya möjligheter” finns det ett uttryck som heter. Det är inget direktcitrat från Bibeln, men det finns liknande uttryck i Guds ord, till exempel *Herrens nåd tar inte slut, hans barmhärtighet upphör aldrig. Varje morgon är den ny – stor är din trofasthet.* (Klag 3:22-23). Det är gott att påmind om varje morgon, också den här morgonen. Sedan gäller det för oss som försöker leva som Jesu lärjungar att inte låta gudsrelationen och gudskontakten stanna vid en påminnelse på morgonen, utan låta Gud vara med hela dagen.

Det är med tanke på det som vi läser Psaltarens hundra psalm den här morgonen: I den finns (minst) två sentenser som, om vi tar dem till oss, kan hjälpa oss att inte låta umgänget med Gud stanna vid en (i och för sig aldrig så god) påminnelse på morgonen. Sentenserna kan hjälpa oss att med Herren och vår relation med honom också ut i varje ny dag.

Den första sentensen är *tjåna Herren med glådje*. Att *tjåna Herren* är ingen verksamhet som bara pågår när vi gör något särskilt som har med vår tro att göra eller i vår eventuella församling. Att *tjåna Herren* kan alla människor göra, varje dag. Också du och jag, den här dagen, i de sammanhang där vi finns. Allt vi gör eller kan göra idag eller en viss dag är inte att tjåna Herren, men om vi tar med oss tanken om att göra just det ut i den här dagen, så kommer det att påverka både vad vi gör, och hur vi gör det, på ett gott sätt. Att tjänsten dessutom ska ske *med glådje*, att det är tänkt att gå till på det sättet, får vi se som en tjänsteförmån.

Den andra sentensen är *träda fram inför honom med jubelrop*. Här tilltar glådjen i styrka, men sammanhanget är något annorlunda. För även om hela dagen och hela livet har med Gud och vårt uppdrag att leva som lärjungar att göra, så behöver vi också särskilda och avskiljda stunder med Gud under dagen. Vi behöver *träda fram inför honom*, inte som en plikt, utan som en möjlighet. För i Guds närhet finns alltid något nytt att upptäcka. Inte för att han förändras, utan för att det finns *mer* av honom att upptäcka, också den här dagen.

Förbön

Käre Herre, tack att din nåd inte tar slut och att din barmhärtighet aldrig upphör, och tack att allt det kommer till oss på nytt varje morgon, också den här morgonen. Den här morgonen ber vi: hjälp oss att ta med oss dig ut i den här dagen och varje dag. Var oss nära på ett nytt och fördjupat sätt, från och med den här dagen, och låt oss genom våra liv idag få visa på den närvaron.

Också den här dagen ber vi att du förbarmar dig och griper in i världen. Låt fler människor få komma till klarhet med vem du är, vad du har gjort och vad du kan göra. Visa mer av dig för alla som ber om det. Kom med kraft och hälsa till de försvagade och sjuka. Kom med vishet och barmhärtighet till världens ledare, och med din nåd och frid till hela din skapelse. I Jesu namn, *Amen*.

Herrens Bön

Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden, såsom i himlen. Ge oss idag det bröd vi behöver, och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss ifrån det onda. Ditt är riket, din är makten och äran, i evighet, *Amen*.

Välsignelse

Må han som är fridens Gud helga er helt igenom. Nåd från vår herre Jesus Kristus åt er alla. (1 Thess 5:23, 28)

Tisdagens kväll.

Psalm 280 - ”Jesus, min Herre, dig vill jag älska”

Bön

Gode och underbare Gud, möt mig nu, när jag nalkas dig, kom med den stillhet som är av dig. Kom med ditt ljus, kom med din sanning. *Amen*.

Bibelläsning – Judasbrevet 1:20-21

”Men ni, mina kära, skall bygga ert liv på er allra heligaste tro under bön i helig ande. Håll er kvar i Guds kärlek och se fram mot att vår herre Jesus Kristus skall förbarma sig och ge er evigt liv.”

Betraktelse

Läsningen denna kväll är kort, och kommer från en av Bibelns kortaste böcker: *Judasbrevet*. Brevet är inte skrivet av Judas Iskariot, den av Jesu lärjungar som förrådade honom, utan av Judas, Jakobs bror, som det står i brevets första vers. Denne var ledare i den första kristna församlingen i Jerusalem (se Apg 21:18) och Judas och Jakob var halvbröder till Jesus (se Matt 13:55, Mark 6:3), men verkar inte ha blivit lärjungar till honom förrän efter hans uppståndelse (Se Joh 7:5, 1 Kor 15:7).

Judas skrev sitt brev till en för oss okänd församling, för att varna för falsk lära, det vill säga för människor som förvrägede Jesu undervisningen för sina egna syften. Flera av breven i Nya testamentet innehåller något av sådana varningar, och visar på något som är viktigt också idag – nämligen nödvändigheten i att försöka hålla sig så nära källan och ursprunget som möjligt när det kommer till den kristna tron, eftersom det är där som kraften finns. Eller, annorlunda uttryckt: den godaste smaken framträder när vi håller oss så nära originalreceptet som möjligt.

Men i de två verser som vi läser denna kväll är det inte varningar som Judas skriver, utan uppmuntran och goda råd. Det goda rådet handlar om hur tron och livet ska hänga samman och samverka. Det är en god tanke att låta tron blanda sig med livet och påverka det på ett sådant sätt att det också blir synligt i livets detaljer: hur jag ser på tillvaron och det som finns i den, vilka val jag gör i mitt vardagsliv, vart jag tar vägen när livet skiftar på olika sätt. Tron kan och behöver få ett sådant fäste i en människa, att hela livet påverkas, och det är något gott.

Men i dessa verser tar Judas tanken om trons och livets samexistens ett steg längre. Han skriver ju till brevets mottagare att de ska *bygga [sitt] liv på er allra heligaste tro under bön i helig Ande*. Tron ska alltså inte byggas in i livet, utan livet ska byggas upp inte bara av, utan också *på* tron. Det är skillnad, det är att ta tron och konsekvenserna av den (minst) ett steg längre.

Vi kan tänka på våra liv som ett hus, och på tron som en rökelse, vars doft fyller hela huset. Då har vi låtit tro och liv komma samman, och det är något gott. Men utifrån det som Judas skriver i den här kvällens bibelverser, så skulle vi snarare pröva att se på vårt liv som ett hus, och

på vår tro som husets grund. Ett sådant sätt att se på livet och trons plats i det är utmanande och kommer innebära ett arbete. Men det är inte ett arbete som vi själva ska göra, som om vi skulle måla om huset eller försöka börja ett nytt och hälsosammare liv. Det är ett arbete som Guds helige Ande ska göra. Det enda vi ska göra, är att låta honom jobba.

Förbön

Tack, gode och underbare Gud, att du kan och vill vara grunden för våra liv. Tack att det inte först och främst är vi som ska arbeta på oss själva, utan att det är du som med din helige Ande som ska verka i oss. Denna kväll ber vi dig: hjälp oss att inte stå i vägen för det som du vill göra i våra liv och i andra människors liv. Ta oss i handen och led oss med varsamhet till den plats som du har tänkt för oss.

Herre, vi ber denna kväll om din frid och ro. Din frid och ro för oss själva och för de människor som finns i vår närhet. Din frid och ro överallt där det finns oro: runt omkring oss, i vårt land, och över hela världen. Kom med vishet till de styrande, helande till de sjuka, kraft till de vårdande, förbarmande till de ropande. Genom Jesus Kristus, din Son och vår Herre. *Amen.*

Herrens Bön

Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden, såsom i himlen. Ge oss idag det bröd vi behöver, och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss ifrån det onda. Ditt är riket, din är makten och äran, i evighet, *Amen.*

Välsignelse

Nåd, barmhärtighet och frid från Gud fadern och Kristus Jesus, vår herre. *Amen.* (2 Tim 1:2)

Onsdagens morgon.

Psalm 4 - ”Hela världen fröjdes Herran”

Bön

”Herre, du min herde i liv och död, stilla mina sinnen och min själ när jag nu närmar mig dig. Möt mig också den här dagen och den här stunden med din närvaro och ditt tilltal. I Jesu namn. *Amen.*

Bibelläsning – Psaltaren 100

En tacksägelsepsalm. Hylla Herren, hela världen, tjäna Herren med glädje, träd fram inför honom med jubelrop! Besinna att Herren är Gud, han har gjort oss och vi är hans, hans folk, fåren i hans hjord. Gå in genom hans portar med tacksägelse, kom till hans förgårdar med lovsång. Tacka honom, prisa hans namn, ty Herren är god, evigt varar hans nåd, från släkte till släkte hans trofasthet.

Betraktelse

Igår morse plockade vi fram två korta sentenser ur den här psalmen, två sentenser som inte skulle stanna vid goda påminnelser om vad livet med Gud innebär för en människa, utan två sentenser att försöka ta med ut i livet varje dag, så att livet varje dag blir ett liv där Gud får vara med lite mer, och sätta sin prägel på en lite större del av vårt liv och våra dagar. Sedan visade det sig att det finns fler sentenser från den här psaltarpsalmen att ta med ut i det dagliga livet med Herren. Därför ska vi också denna morgon stanna upp inför två korta avsnitt ur Psaltaren 100. Den första av dessa är orden *besinna att Herren är Gud*. Med andra ord – det är Gud och ingen annan som är Gud, också den här dagen. Det är han som bär och håller upp allt, det är han som är grunden som hela tillvaron vilar på. Därför slipper både du och jag att vara det. Inte heller den här dagen är varken du eller jag kallade till uppdraget att vara Guds vikarie, för han är i tjänst, han är levande och verksam, också den här dagen. Däremot har vi, också den här dagen, fått uppgiften att vara hans

medarbetare. Och häri ligger det en skillnad. En vikarie går in i en frånvarandes ställe, medan en medarbetare samarbetar, lyssnar och verkar. Det är vårt uppdrag, också den här dagen.

Den andra sentensen är *han har gjort oss, och vi är hans*. En alldeles utmärkt utgångspunkt för att vara Guds medarbetare den här dagen är det faktum att Gud är vårt ursprung. Det är han som har skapat oss, satt samman vår personlighet och gett oss de verktyg i form av gåvor och talanger som han har tänkt att vi ska använda i vår tjänst för honom. Förmodligen besitter just du som läser detta en eller flera ännu oupptäckta gåvor som kan komma till användning i ditt uppdrag som Guds medarbetare. Detta inte skrivet som fjäsk till dig som läser detta, utan som ett konstaterade utifrån det faktum att Gud inte är en Gud som snålar när han förser sina barn med medel och verktyg för att tjäna honom.

Det andra ledet, *...och vi är hans*, påminner oss om just detta att våra gåvor och talanger, som kommer från Gud, djupast sett är tänkta att användas för honom och för hans rikes skull. Alla talanger, även de allra mest okonventionella, är tänkta att samspela i den symfoni som Gud har tänkt att hela hans skapelse ska stämma upp i. När vi ärar Gud och på andra sätt är hans medarbetare, då ger vi alltså tillbaka lite av allt det som vi har fått av Gud. Därför: Våga, som Guds medarbetare, att bruka alla dina gåvor just så, den här dagen.

Förbön

Tack käre Herre att du är den som är Gud, att du är den som bär och håller upp allt, att du är den som hela tillvaron vilar på, också den här dagen. Tack att du är levande och verksam och kallar oss att vara dina medarbetare, också den här dagen. Visa oss idag vilka av dina gåvor i vår person som du vill att vi ska använda, och vägled oss så att vi använder dem för din och ditt rikes skull.

Vi ber den här dagen också om din ledning och ditt beskydd. Vi ber om det för hela din värld, för vår del av den, för våra sammanhang, för våra närmaste och för oss själva. Kom du och präglade dem alla, på ett nytt och djupare sätt än förr. Låt din välsignelse, din frid och din glädje präglade din

skapelse mer och på ett djupare sätt än förut, och visa mig hur jag kan vara med i arbetet för detta. Genom din Son, Jesus Kristus, vår Herre, *Amen*.

Herrens Bön

Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden, såsom i himlen. Ge oss idag det bröd vi behöver, och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss ifrån det onda. Ditt är riket, din är makten och äran, i evighet, *Amen*.

Välsignelse

Nåd och frid åt er i rikaste mått. (1 Pet 1:2b)

Onsdagens kväll.

Psalm 236 – ”Guds källa har vatten tillfyllest”

Bön

Käre himmelske Fader, kom till mig och gör mig stilla, så att jag kan ta emot det som du vill ge just nu. Öppna mitt hjärtas öra för dina ljuvliga ord. Undervisa mig om din vägar. *Amen*.

Bibelläsning – Hesekiel 34:11-16

”Så säger Herren Gud: Jag skall själv ta hand om mina får och vårda dem. Som herden vårdar sig om sin hjord när han har sina får omkring sig, de skingrade, så skall jag vårda mina får och rädda dem från de platser dit de skingrades den dag då moln och töcken rådde. Jag skall hämta dem hos de främmande folken, samla in dem från främmande länder och föra dem till deras eget land. På Israels berg, i dess dalar och bebodda trakter skall jag valla dem. På ett gott bete skall jag driva dem i vall. Deras ängar skall vara på Israels höga berg. Där skall de få komma till ro på härliga ängar. Saftigt bete skall de finna på Israels berg. Jag skall själv valla mina får och låta dem komma till ro, säger Herren Gud. Jag

skall leta efter de vilsegångna och hämta hem de bortsprungna, jag skall förbinda de skadade, hjälpa de sjuka och se till de starka och välmående. Jag skall valla dem på det rätta sättet.

Betraktelse

För några dagar sedan konstaterades det att det finns många texter i bibeln som använder bilden av en herde och en fårhjord för att beskriva Guds och Jesu relation till och omsorg om oss människor. Därför kunde det vara fint att få titta närmare på ytterligare något exempel på en sådan text. Därför läser vi den här kvällen några versar från profeten Hesekiels 34e kapitel, ett kapitel som i sin helhet handlar om herdeuppdraget och hur det ska utföras. Läs gärna kapitlet i sin helhet. Dessa versar är fyllda av exempel på hur Gud vill utöva sin omsorg och sköta om alla oss som är hans får. Vi ska stanna vid två av dessa exempel på hur Guds omsorg tar sig uttryck.

Det första exemplet på detta är hur Herren säger: *Jag skall leta efter de vilsegångna och hämta hem de bortsprungna.* Är det ungefär samma sak som sägs två gånger här? Eller råder det kanske viss skillnad mellan att vara vilsegången och att vara bortsprungnen? Att gå vilse vill ingen människa göra, men att springa bort från någon eller något, det är något som vi mera kan göra av fri vilja. Om det är Gud som någon antingen går vilse eller aktivt bort ifrån, så är det något som Gud sörjer. Men det är ingen förlamande sorg, utan en sorg som leder till handling från Guds sida: han lovar att *leta efter de vilsegångna och hämta hem de bortsprungna.* Gud vill hämta oss tillbaka hem oss till sig, vare sig vi passivt kommit bort eller aktivt gått bort ifrån honom.

Det andra exemplet på detta är hur Herren säger: *Jag skall valla dem på det rätta sättet.* Det rätta sättet att valla fåren, det vill säga oss människor, är inte utifrån någon manual om fårskötsel, som vi skulle kunna hålla upp framför Gud och ställa honom till svars för. *Det rätta sättet*, det är det sätt som är bestämt och definierat av Gud själv efter hans sinne och hjärta. Sinnet som känner oss helt igenom och vet vad vi verkligen och djupast sett behöver, hjärtat som älskar oss med oändlig kärlek.

Förbön

Tack, käre himmelske Fader, att jag får vara ett får i din fårhjord. Hjälp mig att förbli i din närhet, att söka ditt goda och se allt det goda du redan gett och verkar. Tack att du vallar din hjord på det rätta sättet, utifrån ditt sinne som verkligen känner oss, och utifrån ditt hjärta som verkligen älskar oss. Kom med din helige Ande till mig och gör den kunskapen djupare och fastare rotad i mig.

Herre, också den här kvällen ber jag om din vägledning och ditt beskydd. Förbarma dig över din skapelse och allt som är i den. Vägled världens ledare och länder, vägled din kyrka och ditt folk. Kom med mer av din fred och frid in i världen, in i den här stunden, och in i varje människas inre, du som är god och trofast. Genom Jesus Kristus, vår Herre. *Amen.*

Herrens Bön

Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden, såsom i himlen. Ge oss idag det bröd vi behöver, och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss ifrån det onda. Ditt är riket, din är makten och äran, i evighet, *Amen.*

Välsignelse

Barmhärtighet, frid och kärlek åt er i allt rikare mått. (Jud v. 2)

Torsdagens morgon.

Psalm 544 - ”Sörj för mig, min Fader kär”

Bön

”Ack, Herre Jesus, hör min röst, gör dig ett tempel i mitt bröst. Uti mitt hjärta bliv och bo, så har jag tröst och evig ro. *Amen.*”

Bibelläsning – Hebréerbrevet 12:1-3

”När vi nu är omgivna av en sådan sky av vittnen, låt oss då, även vi, befria oss från allt som tynger, all synd som ansätter oss, och hålla ut i

det lopp vi har framför oss. Låt oss ha blicken fäst vid Jesus, trons upphovsman och fullkomnare. För att vinna den glädje som väntade honom uthärdade han korset utan att bry sig om skammen och sitter nu till höger om Guds tron. Tänk på honom som har uthärdat sådan fiendskap från syndare, så att ni inte tröttnar och förlorar modet.”

Betraktelse

Vi har alltså ett (livs) lopp att genomföra, ett mål framför oss, som det gäller att ha i sikte och skynda fram emot. Idrottstävlingar var vanliga i antikens städer. Alla hade sett dem och begrep den bilden, och Paulus använder den ofta för att sporra sina brevmottagare. Det han talar om är inte att jogga eller promenera i solsken, utan hård och upprepad träning, uthållighet, att det bara är en som vinner loppet. Den som kom först i en olympisk tävling hyllades överdådigt, fick inte bara en lagerkrans och poem utan kanske också en staty rest över sig i hemstaden och ärades livet ut.

Jesus var en vinnare, ja, Segraren med stort S, efter ett ohyggligt påfrestande lopp som kostade honom livet, men förde honom till gudomlig härlighet. Det är honom vi ska ha för ögonen och följa. Han är trons ”upphovsman”, *archegós* på grekiska. Ordet avser en anförare, en ledare som går först och banar väg – och som därigenom ”fullkomnar” tron, och gör det möjligt för oss att nå samma mål. I ”fullkomnandet” ligger inte bara att Jesus är ett perfekt exempel som vi kan beundra på långt håll, utan också att han hjälper oss att tro, ger oss av sin energi, befriar oss från hinder – särskilt de som ligger i vår egen svaga karaktär och brist på uthållighet.

När Jesus återvände till sin himmelska härlighet har han inte dragit sig undan från den mänsklighet han gav sitt liv för. Han är lidelsefullt intresserad av sina älskade. Det är därför han ”vädjar för oss” (Rom. 8:34) hos Fadern, och som någon uttryckt det ”attesterar alla våra räkningar och rekvisitioner”. Ber vi Gud om förlåtelse för de synder vi ångrar men ändå inte kan ta bort, så ber vi om det ”i Jesu namn” eller ”för Jesu skull”. Och han bekräftar vår begäran med sitt namn: ”Ja, denna räkning betalas av mig, Jesus.” Vidare säger han att han går till Fadern för att bereda oss rum (Joh. 14:2). Han skyddar oss från onda

makter, som annars lätt besegrade oss. Han sänder oss gåvor från himlen, och ger sin helige Ande både till hela Kroppen, kyrkan, och till varje ”cell” i den. Det är gott att ha en sådan Frälsare.

Förbön

Gode och underbare Gud, tack att du sände din Son som vår försonare och förebild. Tack att han inte bara visat och öppnat vägen till dig, utan också *är* vägen till dig. Tack för det dagliga livet med dig, tack för gåvorna, tack för kraften, tack för friden. Käre himmelske Fader, vi ber dig: ge oss av nåd allt detta också den här dagen, och öppna vår blick för allt det du gör och ger.

Käre far, den här dagen ber vi på nytt om din närvaro och ditt ingripande i världen och i allt det som sker i den just nu. Gode Gud, kom med vishet till de styrande, med helande till de sjuka, med kraft till de vårdande, med frid till de döende. Led oss igenom den här dagen, så att det får bli en dag till din ära och i din närhet. Låt oss den här dagen få upptäcka något mer av dig och av din kärlek till oss. Genom din Son, Jesus Kristus, vår Herre. *Amen.*

Herrens Bön

Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden, såsom i himlen. Ge oss idag det bröd vi behöver, och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss ifrån det onda. Ditt är riket, din är makten och äran, i evighet, *Amen.*

Välsignelse

Nåd och frid från Gud, vår fader, och herren Jesus Kristus. (Gal 1:3)

Bengt Holmberg

Torsdagens kväll.

Psalm 79 - ”Gud är mitt ibland oss”

Bön

”Ack, Herre Jesus, hör min röst, gör dig ett tempel i mitt bröst. Uti mitt hjärta bliv och bo, så har jag tröst och evig ro. *Amen.*”

Bibelläsning – Jesaja 43:25 & 58:8-11.

”Jag, jag är den som utplånar dina brott, för min egen skull. Jag minns inte mer dina synder.” *Jes 43:25*

”Då bryter gryningsljuset fram för dig och dina sår skall genast läkas. Din rättfärdighet skall gå framför dig och Herrens härlighet gå sist i ditt tåg. Då skall Herren svara när du kallar, när du ropar säger han: ’Här är jag.’” *Jes 58:8-11.*

Betraktelse

Man kan se de två bibelcitaten här som orsak och verkan. Det första (ur Jes 43) beskriver vad Gud gjort och gör – utplånar mina brott, så att han inte ens själv kommer ihåg dem. Verkan av det kommer i Jes 58: då bryter gryningsljuset fram för mig, mina sår läks. Där det förut bara var mörker, smärta och andnöd kommer ljuset tillbaka, livet börjar igen, ensamheten ersätts av Guds otroliga närhet. Jag behöver bara skicka en andeviskning mot himlen, ett rop utan ord, för att genast få svaret ”Här är jag”.

Erfarenheten av frälsning och Guds närhet gör den försonade människans liv till ett triumftåg. Hon drar segrande fram, utan hinder av alla de synder och bundenheter som förut tyngde och pressade henne. Hon är fri och glad, ty hennes ”rättfärdighet”, dvs. Jesus Kristus, går först i triumftåget, som avslutas av Herrens ”härlighet”, som är Jesus Kristus. Känner vi det så? Troligen inte.

Men om vi kunde se oss själva med änglarnas evighetsvakna ögon, skulle vi inte fästa oss så mycket vid det vi känner nu mest varje dag: att vi här och nu, precis som vår Herre var på jorden, är klädda i vår ”förnedringskropp”, utan på djupet och för gott är klädda i hans ”härlighetskropp” (Fil 3:21). En gång i evigheten kommer vi också att kunna se det så, genom försoningens allt förändrande faktum: våra liv har blivit ett med hans, så att hans rättfärdighet retroaktivt har genomsyrat våra liv ända från starten till 100 % av det som Gud ville med oss. Saligheten har invaderat oss totalt, alla tårar har torkats av, vi är framme.

Förbön

Käre Herre, himmelske Fader, tack för den här dagen. Tack att ditt ljus bryter fram i världen, tack att du svarar när vi ropar, även om vi inte alltid ser och förstår det. Tack att du helar och upprättar din skapelse och allt som är i den. Hjälp oss att denna kväll, i tillit till att du är här och hör oss som du har lovat, söka dig och tala med dig om allt det som ligger på våra hjärtan.

Den här kvällen och inför den här natten ber vi dig på nytt om din närvaro överallt i världen. Herre, du som vet att vi behöver dig, hjälp oss så att också vi själva förstår att vi behöver dig. Vi ber om din frid överallt där ofriden och ångesten har makten. Låt ditt ljus bryta fram och din frid breda ut sig i våra hjärtan och i hela din skapelse. Genom din Son, Jesus Kristus, vår Herre, *Amen*.

Herrens Bön

Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden, såsom i himlen. Ge oss idag det bröd vi behöver, och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss ifrån det onda. Ditt är riket, din är makten och äran, i evighet, *Amen*.

Välsignelse

Nåd, barmhärtighet och frid från Gud fadern och från Jesus Kristus, Faderns son, skall vara med oss i sanning och kärlek. (2 Joh v. 3)

Bengt Holmberg

Fredagens morgon.

Psalm 97 - ”Jag behövde en nästa”

Bön

Gode Gud, du som inte är långt borta från någon ända av oss, förbarma dig över mig och kom mig nära på ett sådant sätt att jag förstår att du är här. Ge mig stillhet, så att jag kan höra de ord som du har tänkt för mig. I Jesu namn. *Amen*.

Bibelläsning – Matteusevangeliet 9:35-38

Jesus vandrade omkring i alla städerna och byarna, och han undervisade i synagogorna, förkunnade budskapet om riket och botade alla slags sjukdomar och krämpor. När han såg människorna fylldes han av medlidande med dem, för de var illa medfarna och hjälplösa, som får utan herde, och han sade till sina lärjungar: »Skörden är stor men arbetarna få. Be därför skördens herre att han sänder ut arbetare till sin skörd.«

Betraktelse

I läsningen denna morgon möter vi Jesus i det sammanhang där vi oftast möter honom i evangelierna: på vandring bland människor och i tjänst för människor. Vandringsen går omkring i *alla städerna och byarna*, och tjänsten för människor utgörs av *undervisning, förkunnelse och helande*. Evangelisten Matteus summerar med en enda mening, den första i bibelläsningen denna morgon, stora delar av Jesu verksamhet.

Med en enda mening summerar Matteus mycket av det som var Jesu motivation till att göra det han gjorde: *När han såg människorna fylldes han av medlidande med dem, för de var illa medfarna och hjälplösa, som får utan herde*. Det är Jesu sinne, hans inställning till oss, som driver honom. Hans kärlek till oss människor gör det omöjligt för honom att titta bort eller att inte gripa in.

Men förutom att gripa in talar Jesus också till sina lärjungar. Han konstaterar att *skörden är stor med arbetarna är få. Be därför skördens herre att han sänder ut arbetare i sin skörd*. Jesus säger inte detta för att bördan skulle vara honom övermäktig. Han är själv Gud och ska snart bege sig till det kors där han skall dö för hela sin mänsklighet och bära allt det vi gjort fel, för att vi genom att komma till honom med vårt hjärta ska kunna få frid med Gud.

Jesus säger det han säger för att han efter sin uppståndelse ska gå till Fadern och istället sänder ut lärjungarna som sina representanter i den här världen. Och där någonstans befinner vi oss idag. Det är vi, Jesu lärjungar idag, som inte kan bära allt ensamma. Det är vi som behöver både honom och varandra, för också idag är skörden stor. *Illa medfarna och hjälplösa* människor finns det minst lika gott om i världen nu som då, och *får utan hedre*, det är

djupast sett alla dem som inte känner den store, gode herden, Jesus själv. Skörden är stor, också nu, men arbetarna är få, också nu.

Idag är det vi som försöker vara och leva som Jesu lärjungar som är hans representanter, det är vi som är de *få arbetarna*. Vi har uppdraget att göra det Jesus gjorde: vara bland människor och till tjänst för människor. Att göra det Jesus gjorde: *undervisa* om Guds rike, *förkunna* det glada budskapet, vara redskap för Guds *belande*. Alla kan göra detta på något sätt, men allra först kan och ska vi alla göra det som Jesus befäller sina lärjungar i läsningen denna morgon: *be. Be skördens herre att han sänder ut arbetare till sin skörd*. Och be om att få mer av det sinne och den blick för människor som Jesus hade och har, så att Jesu drivkraft till att göra det han gjorde blir vår drivkraft till att göra det vi ska göra. Låt oss börja den här dagen med att be om det. Att be är det första, men inte det enda, vi kan och ska göra, varje dag. Också den här dagen.

Förbön

Käre himmelske Fader, tack att du hör vår bön, tack att du är hos oss redan innan vi ropar till dig. Tack att du sände din Son i världen för vår skull. Tack för den oändliga kärlek till din skapelse och mänsklighet som du har visat oss i och genom Jesus Kristus. Vi ber dig, käre Herre, om att för egen del få ett sinne och en blick för människor som mera liknar hans. Vi ber dig också att sända fler arbetare, så att den stora skörden för ditt rike kan bärgas.

Vi ber idag om din närvaro och ditt ingripande i allt det som nu sker i världen. Herre, hjälp din kyrka och ditt folk att jubla och vara glada över dig, men att inte titta bort när vi ser nöden i världen. Låt din kyrka över hela jorden få vara mänsklighetens ljus, som lyser starkt i denna världens mörker. Välsigna och bevara oss, idag och alla dagar. I Jesu namn. *Amen*.

Herrens Bön

Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden, såsom i himlen. Ge oss idag det bröd vi behöver, och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss ifrån det onda. Ditt är riket, din är makten och äran, i evighet, *Amen*.

Välsignelse

Nåd från vår herre Jesus Kristus, kärlek från Gud och gemenskap från den heliga Anden åt er alla. (2 kor 13:13)

Fredagens kväll.

Psalm 288 - ”Gud, från ditt hus”

Bön

Käre far, jag ber dig om stillhet och ro. Tack att jag får vara i din närhet, att jag får vila i din famn. Tack också att du har något att säga mig just i den här stunden. Hjälp mig nu att lyssna till det. I Jesu namn. *Amen.*

Bibelläsning – Galaterbrevet 6:9-10

”Låt oss inte tröttna på att göra det som är rätt. När tiden är inne får vi skörda, bara vi inte ger upp. Så länge det finns tid skall vi därför göra gott mot alla människor, framför allt mot våra trosfränder.”

Betraktelse

I andakten i morse läste vi en evangelietext där Jesus gör det som han gör för det mesta när vi läser om honom i evangelierna: han är ute bland människor och betjänar dem, och han gör det eftersom han ser hur vi människor har det och fylls av medlidande med oss. Och så läste i morse om hur Jesus mitt i detta befalde sina lärjungar att be, att be *skördens Herre* (Gud) att sända ut fler arbetare, eftersom skörden är stor och arbetarna få.

Detta är en uppmaning också till oss som försöker tro och leva som lärjungar till Jesus idag. Vi kan och ska se på oss själva som skördearbetare, som fått uppgiften att bärga den stora skörden, det vill säga leva bland människor och älska och tjäna dem, såsom Jesus gjorde och gör, så att fler kan lära känna honom. Och så ska vi be om fler arbetare till skörden. För det arbetet behöver vi uppmuntran, och därför läser vi nu ikväll dessa versar från Galaterbrevet.

Paulus uppmanar dem han skriver sitt brev till, och oss som läser det idag, att *inte tröttna på att göra det som är rätt*, att skörden kommer, men

kräver uthållighet. Dessa ord är en hälsning till oss i vårt arbete för Guds rike, inte för att Bibeln först och främst är en hurtig motivationsbok, utan för att Bibeln först och främst är Guds Ord, det är ord från honom som känner oss bättre än vad vi själva gör, och som vet vilka ord vi behöver höra i vårt liv som lärjungar och i vårt arbete med skörden. Därför finns dessa ord här, och är tänkta också för oss.

Att ha fått gåvan att vara uthållig i till exempel bön för någon eller i att svara på frågor om tron eller i att hjälpa någon som behöver det under lång tid, det är en mycket fin gåva, och något verkligt välsignat. För alla oss andra, är det gott att bli påmind om och uppmuntrad till uthållighet, av till exempel de ord vi läser den här kvällen.

Sedan uppmanar Paulus också till att *så länge det finns tid skall vi därför göra gott mot alla människor, framför allt mot våra trosfränder*. Varför skulle trosfränderna, det vill säga andra som försöker leva som lärjungar till Jesus, vara viktigare än andra? Svaret är: det är de inte. Men jag tror Paulus särskilt nämner dessa för att de lätt glöms bort. Om du någon gång haft en riktigt positiv och uppmuntrande arbetskamrat så vet du hur mycket det kan betyda en tung arbetsdag. Sådana arbetskamrater är vi kallade att vara i kyrkan. Gåvan att vara uthållig är så viktig i arbetet med skörden, precis som gåvan att kunna uppmuntra arbetskamraterna är det. Kyrkan får aldrig bli en gemenskap där vi mest kliar varandra på ryggen och aldrig går ut och möter de människor som Jesus vill möta genom oss. Men vi kan heller aldrig räkna med att människor hittar hem till en plats där det inte finns kärlek och uppmuntran. Låt oss av den anledning verkligen försöka att göra gott *mot alla människor*, också den här dagen.

Förbön

Käre Far, tack för den här dagen. Du vet vad den har innehållit och vad det gjorde med mig. Omslut allt det som rör sig inom min och omkring mig med din frid. Tack att jag får vara din, ditt barn och arbetare i din skörd. Hjälp oss i vårt uppdrag att möta människor och att tjäna dem med din son som förebild. Ge oss uppmuntran och uthållighet till att göra gott mot alla människor.

Denna kväll ber vi dig, Gud, vaka över dem som vakar eller gråter den här natten, och låt dina änglar hålla vakt över dem som sover. Kom med helande till de sjuka, med tröst till de lidande, med vila till de trötta. Låt vår sista tanke innan vi somnar få vara på dig och din kärlek, och låt vår första tanke när vi vaknar imorgon vara detsamma. Allt vi har, och allt vi bär, överlämnar vi i dina goda och starka armar. I Jesu namn. *Amen.*

Herrens Bön

Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden, såsom i himlen. Ge oss idag det bröd vi behöver, och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss ifrån det onda. Ditt är riket, din är makten och äran, i evighet, *Amen.*

Välsignelse

Nåd från herren Jesus åt alla. (Upp 22:21)

Lördagens morgon.

Psalm 690 - ”Intet kan mig skilja från Guds kärlek”

Bön

Käre himmelske Fader, det är gott att få lita på att du hör oss när vi kommer till dig i bön. Nu ber jag om den stillhet som är av dig, så att jag förstår att du också är här just nu. I Jesu namn. *Amen.*

Bibelläsning – Romarbrevet 5:6-11

”Medan vi ännu var svaga dog Kristus för alla gudlösa, när tiden var inne. Knappast vill någon dö för en rättfärdig – kanske går någon i döden för en som är god. Men Gud bevisar sin kärlek till oss genom att Kristus dog för oss medan vi ännu var syndare. Då vi nu har gjorts rättfärdiga genom hans blod skall vi av honom så mycket säkrare bli räddade från vreden. Ty om vi var Guds fiender och blev försonade med

honom genom hans sons död, då skall vi, när vi nu är försonade, så mycket säkrare bli räddade genom hans sons liv. Ja inte bara det, vi har vår stolthet i Gud tack vare vår herre Jesus Kristus, genom vilken vi nu har vunnit försoningen.”

Betraktelse

En sak media gör i alla kristider, är att leta efter berättelser som sticker ut i mängden. Positiva nyheter som höjer humöret, framgångssagor trots motgångar, helt enkelt människor som gör något fint. Men av allt som behövs i kristider finns det inget som behövs lika mycket som hjältedåd.

Ett av de första exemplen på hjältedåd under krisen vi går igenom nu en italiensk präst som gav upp sin respirator till förmån för en yngre patient. Detta var en man som tog kärleken till nästan till det yttersta, genom att ge sitt liv för någon annan. I förra veckan uppmärksammades en svensk sjuksköterska som enligt rubrikerna ”Offrade sig för att hjälpa andra”. En sjuksköterska som enligt egen utsaga ville bli frisk så att hon kunde komma tillbaka till jobbet för att fortsätta att hjälpa andra.

Frågan vi ska ställa oss själva, när vi läser om sådana hjältedåd, är: Hade jag gjort likadant? Hade jag varit beredd att visa en sådan kärlek till en medmänniska? Hade jag gett upp min respirator till förmån för en annan? Om du är som jag hade du förmodligen svarat: Det beror på vem jag hade gett den till. Det hade varit stor kärlek om du gett upp din respirator, din möjlighet att överleva till en nära vän, eller ditt barn eller liknande. Men är det ett hjältedåd? För det som gör dessa människor vi läser om till hjältar, är att de ger sina liv till förmån för totala främlingar.

Vad är Jesus då? När Jesus ger sitt liv, så ger han det inte till främlingar. Gud har skapat oss, och känner oss bättre än vi själva gör, vi är inte främlingar. Vi är värre. Vi är fiender. Paulus skriver: ”*Men Gud bevisar sin kärlek till oss genom att Kristus dog för oss medan vi ännu var syndare.*” Så mycket som vårdpersonalens stora insatser gör för totala främlingar, kan det inte komma i närheten när vi ställer deras hjältedåd bredvid Jesus. Den italienska prästen, den svenska sjuksköterskan, gjorde så klart något beundransvärt, men i slutändan gav de sina liv, för att möjligtvis ge

någon annan några år till i livet. Jesus utför ett hjältedåd som inte bara är för människor som lever i uppror mot honom, han gör det inte bara för att vi ska få leva, han gör det för att vi ska få evigt liv.

Förbön

Käre Fader i himlen, tack för att vi i denna pandemi får se dessa hjältar som i stor kärlek ger sina liv för att andra ska få leva. Men framför allt tackar vi dig för att vi inte behöver frukta vad som kommer när våra liv tar slut, för att din Son gjort det största hjältedådet.

Vi tackar dig också för denna nya morgon. En morgon som erbjuder nya möjligheter för oss att se vår nästas behov. Behov, som vi i din efterföljd kan hjälpa till att fylla. Vi bekänner att vi alltför ofta har skenheliga motiv i vår kärlek till vår nästa. Våra hjärtan har baktankar och ytlighet där du bara har kärlek. Förlåt oss och låt oss vandra i dina barns frihet. Herre, hjälp oss att se nya djup av din kärlek under den här jobbiga tiden. Och låt oss i ord och handling få bära vittnesbörd om det eviga liv som finns hos dig. Genom Jesus Kristus, vår Herre, *Amen*.

Herrens Bön

Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden, såsom i himlen. Ge oss idag det bröd vi behöver, och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss ifrån det onda. Ditt är riket, din är makten och äran, i evighet, *Amen*.

Välsignelse

Nåd och frid från honom som är och som var och som kommer. (Upp 1:4)

Måns Norrsén, präst i Markaryd.

Lördagens kväll.

Psalm 687 - "Jag är med er alla dagar"

Bön

Låt oss be med psalmens ord: ”Jag lyfter ögat mot himmelen, och knäpper hop mina händer. Du käre Gud, som är barnens vän, till dig min tanke jag vänder.” *Amen.* (Sv. Ps. 210:1)

Bibelläsning – Psaltaren 23

En psalm av David. Herren är min herde, ingenting skall fattas mig. Han för mig i vall på gröna ängar, han låter mig vila vid lugna vatten. Han ger mig ny kraft och leder mig på rätta vägar, sitt namn till ära. Inte ens i den mörkaste dal fruktar jag något ont, ty du är med mig, din käpp och din stav gör mig trygg. Du dukar ett bord för mig i mina fienders åsyn, du smörjer mitt huvud med olja och fyller min bägare till brädden. Din godhet och nåd skall följa mig varje dag i mitt liv, och Herrens hus skall vara mitt hem så länge jag lever.

Betraktelse

Jag har många gånger funderat på hur jag hade uppfattat kung David om jag hade träffat honom. Han är ju en man som ger ett väldigt blandat intryck. I Apostlagärningarna 13:22 beskrivs han som ”... *en man efter [Guds] hjärta*” (SFB15) Sen har vi så klart hans mindre sympatiska sidor som vi inte behöver gå in på för stunden. För om vi ska uppehålla oss vid vad som gjorde David till en man efter Guds hjärta, tror jag att vi får en nyckel i psalm 23. Där får vi se vilken relation David hade till Gud. Och när vår *inre* relation till Gud är ordentligt grundad kan det leda till att vårt *yttre* följer därefter.

I psalm 23 ser vi framför allt att David har just en personlig relation till Gud. Herren är *min* herde. Gud är inte en opersonlig kraft, Gud är relation. Och David säger att om Herren är ens herde saknar man ingenting. Gud ger oss allt vi behöver, men inte allt vi vill ha. Dessa gröna ängar, lugna vatten, visar att Gud är för oss och vill vårt bästa. Allt i psalmen är fantastiska löften för oss kristna att hålla fast vid.

Även när psalmen byter ton och talar om *den mörkaste dal* finns det fortfarande ett löfte om att Gud är med oss. Den obehagliga delen av löftet är så klart det som versen före säger, nämligen att Gud leder oss på

rätta vägar. Anledningen till att vi går igenom mörka tider, kan vara för att Gud leder oss på en rätt väg därigenom. Ännu värre blir det när vi ser att, trots att psalmen bara består av löften till oss, det inte finns något löfte om att Gud för ut ur den mörkaste dal. Men även om Gud inte lovar att föra oss ut ur mörkret lovar han att duka ett bord för oss. Vi får löftet att vi kan uppleva Guds kärlek och närvaro när vi är omgivna av livets osäkerhet. När mörka tider som dessa händer, dessa tider då vi som mänsklighet går igenom en mörk dal visar vårt *yttre* om vårt *inre* är efter Guds hjärta eller inte.

Låt oss ställa en fråga till oss själva, den här kvällen i en tid då hela mänskligheten går igenom en mörk dal: Har Guds löften verkligen fått förankring i *mitt* hjärta, eller har psalm 23 bara blivit vacker poesi? Om vi förstår Guds hjärta för oss, och vi grundar vårt hjärta, vårt *inre* i det, då får vi ett *yttre* som kan gå igenom även de mörkaste tider. Vi får en liten blick av Guds hjärta när David berättar om vad han ser fram mot: ”*Herrens hus ska vara mitt hem...*” Gud har en slutdestination för oss, att vi ska få bo i Herrens hus. Att vi ska få komma till himlen en dag. Det är Guds intention för oss, det är Guds hjärta för oss.

Förbön

Tack käre Fader, för alla dina välgärningar mot oss. Tack för att vi inte behöver se på oss själva och vår prestation för att veta något om vårt andliga tillstånd. Vi behöver bara se vad du, i Jesus Kristus, har gjort för oss. När mörka tider kommer behöver vi inte försöka visa mer kärlek, vi kan bara hålla fast hårdare vid dina löften.

Herre, vi bekänner att vi inte är män och kvinnor efter ditt hjärta. Istället för att hålla fast vid dina löftet om din närvaro och omsorg i alla stunder letar vi ofta efter det som kan ge oss behag för stunden. Vi ber att du, under denna färd genom en mörk dal, ska göra oss uppmärksamma på våra avgudar och andra synder som drar oss ifrån dig. Vi tackar dig till slut för att vi får gå till sängs och vara fullt förvissade om att om vi somnar och aldrig skulle vakna igen, så vaknar vi ändå till något fantastiskt. Genom din Son, Jesus Kristus, *Amen*.

Herrens Bön

Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden, såsom i himlen. Ge oss idag det bröd vi behöver, och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss ifrån det onda. Ditt är riket, din är makten och äran, i evighet, *Amen*.

Välsignelse

Väx till i nåd och i kunskap om vår herre och frälsare Jesus Kristus. Hans är härligheten, nu och till evighetens dag, *Amen*. (2 Pet 3:18)

Måns Norrsén, präst i Markaryd.

Söndagens morgon.

Psalm 40 - ”Kristus vandrar bland oss än”

Bön

Käre Gud, gör mitt inre till en plats där du bor. Väck glädje och sång över dig inom mig, och kom här och nu med din stillhet, så att jag kan höra det du har att säga. I Jesu namn. *Amen*.

Bibelläsning – Johannesevangeliet 13:31-35

’När Judas hade gått sade Jesus: ”Nu har Människosonen förhärligats, och Gud har förhärligats i honom. Är nu Gud förhärligad i honom skall Gud också förhärliga honom i sig, och han skall snart förhärliga honom. Ännu en kort tid är jag hos er, mina barn. Ni kommer att söka efter mig, och jag säger nu till er vad jag sade till judarna: Dit jag går kan ni inte komma. Ett nytt bud ger jag er: att ni skall älska varandra. Så som jag har älskat er skall också ni älska varandra. Alla skall förstå att ni är mina lärjungar om ni visar varandra kärlek.”

Betraktelse

I andakten denna söndagsmorgon läser vi den evangelietext som läses i många gudstjänster runt om i Sverige idag. I bland annat Svenska kyrkan

heter den här dagen *fjärde söndagen i påsktiden*, och temat/överskriften den här dagen är *vägen till livet*. Den här söndagen hjälper oss att meditera över att vi som kristna är på väg mot ett bestämt mål, gemenskapen med Gud i evigheten hos honom, och att det finns en väg dit: Jesus Kristus. När vi är ute och till exempel kör bil, följer vi skyltar för att komma dit vi ska. I livet som kristen behöver vi också skyltar för att nå det kristna livets mål, himlen. Det är gott om vi kan uppfatta bönen, läsningen av Guds ord och gudstjänsten och nattvardsbordet som sådana skyltar som vill visa oss vidare på vår väg mot den fulla gemenskapen med Gud. Och ju oftare vi tittar på skyltarna, desto mindre är chansen att vi hamnar fel. Vi stannar denna morgon kort upp inför tre fraser i texten, som vi kan tänka på som vägvisare, för de pekar på något viktigt för oss i vårt liv med Gud, på vår väg till livet.

Den första frasen är: *dit jag går kan ni inte komma*. Några versar senare kompletterar Jesus bilden, då han berättar att han går bort för att bereda plats för oss, för i hans Faders hus finns många rum, och han skall komma tillbaka och hämta oss till sig (se Joh 14:2-3). Detta påminner oss: det är det som Jesus gör för oss som gör himlen möjlig. Jesus har berett en plats för oss i Faderns hus genom det han gjorde på korset.

Den andra frasen är: *Ett nytt bud ger jag er: att ni skall älska varandra*. Ett bud från Jesus är inte ett tips, det är en befallning. Jesus ger oss som försöker leva som hans lärjungar befallningen att älska varandra, *så som jag har älskat er*. Han har gett oss ett exempel att följa, genom sitt liv och sin död på korset. Jesus befäller oss att älska, men har visat oss också hur vi ska göra.

Den tredje frasen är: *Alla skall förstå att ni är mina lärjungar om ni visar varandra kärlek*. Människor ska kunna märka att den som följer Jesus har funnit något, och själv vilja finna det. Då blir vi själva genom våra liv vägvisare till Jesus. Och det är vår uppgift som hans lärjungar, också den här dagen.

Förbön

Käre Herre, du som är livets Gud, som gett oss livet, och som vill ge oss mer av ditt liv, vi ber dig: led oss idag ytterligare en bit på den väg som leder till dig. Hjälp oss att lita på att det är din Son som är vägen till livet,

och att det han gjort på korset är det som håller och räcker, när vi litat på det. Inspirera och led oss idag i våra liv som din sons lärjungar
Idag ber vi särskilt med alla dem som inte har någon gudstjänst att gå till. Herre, möt oss där vi är, tala till oss också idag, låt oss få känna gemenskap med dig, du som i dig själv är gemenskap. Hjälp oss att i denna tid på ett fördjupat sätt söka dig i bönen, för vår skull, för världens skull, och för ditt rikets skull. Herre, välsigna och bevara oss i ditt namn och i din närhet, också i denna tid. Genom din Son, Jesus Kristus, vår Herre, *Amen*.

Herrens Bön

Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden, såsom i himlen. Ge oss idag det bröd vi behöver, och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss ifrån det onda. Ditt är riket, din är makten och äran, i evighet, *Amen*.

Välsignelse

Herren välsignar dig och beskyddar dig. Herren låter sitt ansikte lysa mot dig och visar dig nåd. Herren vänder sitt ansikte till dig och ger dig sin fred. (4 Mos 6:24-26)

Söndagens kväll.

Psalm 275 - "Led, milda ljus"

Bön

"Himmelske far, tack för att du, som håller himmel och jord i din hand, är nära alla dem som ropar till dig. Hör, käre far, mitt rop, kom mig nära, och tala de ord som du tänkt för mig. I Jesu namn. *Amen*.

Bibelläsning – 2 Mosebok 13:20-22

"Israeliterna bröt upp från Suckot och slog läger i Etam, vid randen av öknen. Om dagen gick Herren framför dem i en molnpelare för att visa dem vägen, och om natten gick han i en eldpelare för att lysa dem. Så

kunde de vandra både dag och natt. Molnpelaren gick ständigt framför dem om dagen och eldpelaren om natten.”

Betraktelse

Precis som i morse stannar vi nu ikväll upp inför en text som särskilt hör till den här söndagen. Den här dagen har i många kyrkor överskriften *Vägen till livet*, och i andakten i morse uppehöll vi oss vid några fraser som vi kan tänka på som vägvisare för oss på den där vägen, eftersom de pekar på något viktigt i våra liv med Gud, och också nu ikväll kan vi på tänka på de versar vi läser på ett sådant sätt.

Texten ikväll är en påminnelse om en mycket central tanke i den kristna tron: Tanken om att Gud leder sitt folk. Läsningen ikväll är ett kort utdrag, en ögonblicksbild från det främsta och troligen mest välkända exemplet på detta: Gud leder sitt utvalda folk från slaveri och förnedring i Egypten hem till det land som han har lovat dem. I den berättelsen finns en stark parallell till hur Gud vill leda också dig och mig, i våra liv idag.

Att Gud ledde sitt utvalda folk betydde inte att det utvalda folkets vandring var bekymmersfri eller att folket alltid så villigt lät sig ledas hela vägen hem. Men Gud var hela tiden med, och var hela tiden beredd att börja om när folket i andlig bemärkelse vandrade bort från honom. Guds trofasthet var djupare än folkets, precis som Guds trofasthet är djupare än vår. Också om vi skulle glömma honom glömmet han aldrig oss. Gud vill leda oss och dra oss till sig, och gör det också. Men han drar inte hårdare än att vi klarar av att stå emot. Han tvingar sig inte på oss, för så verkar inte kärleken, men han längtar efter oss och efter av oss. Det är när vi slutar hålla emot som vi kan komma honom närmre och uppleva hans ledning tydligare.

Det ligger också någonting gott tänka på i detta att Gud ledde på ett sätt på dagen, och ett annat på natten i den här kvällens text. Molnpelaren syns bättre än elden på dagen, på natten är det tvärtom. Det påminner oss om någonting: att Gud vill leda oss på ett för oss synligt sätt. Guds ledning, hans verksamhet i den här världen, är inte tänkt att vara någon mystisk aktivitet som bara ett fåtal tillåts upptäcka. Det är något Gud vill för alla människor. Också dig och mig. Också den här dagen.

Förbön

Käre Far, tack för den här dagen. Tack att du vill leda oss på den väg som leder till dig. Hjälp oss att inte hålla emot när du vill dra oss närmre dig, och hjälp oss att se hur du leder, både i det stora och i det lilla. Vi tackar dig för din stora trofasthet, att du låter oss få vända om till och börja om med dig, men ber dig om hjälp att alltid få förbli i din närhet.

Denna kväll ber vi för hela din värld: Herre, förbarma dig, var med din mänsklighet i den kamp vi nu står i. Kom till de sjuka med helande, kom till de vårdande med vishet och kraft till fördjupad omsorg. Kom till ledande med vishet, kom till de oroliga och rädda med din frid. Och kom till din kyrka och hjälp henne att vara ett vittne om dig också i denna tid. Genom Jesus Kristus, din Son och vår Herre, *Amen*.

Herrens Bön

Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden, såsom i himlen. Ge oss idag det bröd vi behöver, och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss ifrån det onda. Ditt är riket, din är makten och äran, i evighet, *Amen*.

Välsignelse

Må han som är fridens Gud helga er helt igenom, och må er ande, själ och kropp bevaras hela och oskadda, så att de är utan fläck när vår herre Jesus Kristus kommer. Nåd från vår herre Jesus Kristus åt er alla. (1 Thess 5:23, 28)

Med önskan och förhoppning om Guds frid och välsignelse över dig i ditt andaktsliv.

Fredrik Borglin, 2020. Allt material får kopieras och användas helt fritt.

Bibelutdragen hämtade ur Bibel 2000, <http://www.bibeln.se>